

vende og sidst. Der er ingen Ild og Interesse hos andre end hos dem, der faa det store Udbytte. Og hvis det ærede Medlem er bange for, at de forskellige Fremskridt og Opfindelser ikke skulde blive anvendte, vil jeg henvise ham til den samme Institution; som jeg nævnedes i Gaar, nemlig Postvæsenet. Postvæsenet benytter alle nye tekniske Midler. Ere Automobiler opfundne, benytter det straks Automobiler. Vort Postvæsen er i Virkeligheden ledet genialt, og hvorfor i al Verden skulde ikke denne Ild og Interesse kunne overføres paa andre Statsvirksomheder?

Saa vil jeg sige til det ærede Medlem, naar han beklagede sig over, at vi ikke havde antydet, at vi ønskede at gaa med til det subsidiære Forslag, hvorefter Toldbeskyttelsen kommer bort paa den Maade, at baade Told og Afgifter ophæves, at det have vi jo antydet, det staar i det midterste Stykke i selve vort Forslag til Beslutning. For saa vidt det ærede Medlem og hans Parti vilde have været med til en Ordning i saa Henseende, behøvede de kun at opstille dette midterste Stykke selvstændigt eller slutte sig til vort. Jeg vil gøre opmærksom paa, at da vi i Udvalget havde en Konference med Ministeren, fremhævede jeg udtrykkeligt, at vi kun subsidiært kunde tiltræde et Forslag, som gik ud paa at afskaffe Told og Afgifter paa Sukkeret. Men jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem fra Kerteminde vil gaa med i saa Henseende, for det ærede Medlem fremsatte i Gaar i en mærkelig Udtalelse til Slutning — den ærede Formand smilede, da Udtalelsen blev fremsat — sin Bekymring for, at Staten af Hensyn til Balancen ikke kunde taale at miste de 6 Mill. Kr. Jeg forstaar godt, at den ærede Formand smilede, for en radikal Oppositionsmand plejer at kunne søve roligt, selv om der virkelig sker Indgreb i Statskassen ved Nedsættelsen af de indirekte uretfærdige Skatter. Det ærede Medlem har vist ikke været rigtig godt politisk underrettet, da han talte i Gaar, og jeg vil derfor henvise ham til at se at faa en Samtale med det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) eller det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), de vide begge to bedre, hvad Statskassen kan taale, uden at den radikale Opposition behøver at være bekymret for den.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har betragtet denne Sag som direkte vedrørende Folketinget, og Regeringens Rolle her har kun været at forsyne det nedsatte

Folketingsudvalg med alle de Oplysninger og Redegørelser, som det har ønsket. Det glædede mig meget at høre den Anerkendelse, som Flertallets ærede Ordfører udtalte om den Redebonhed, hvormed Administrationen har ydet de Oplysninger, der bleve forlangte, og som det stod i vor Magt at yde. Dette udelukker ikke, at Regeringen med Paaskønnelse ser det Arbejde, der er udført af Folketingsudvalget. Det er jo et meget stort Spørgsmaal, som Udvalget har haft til Behandling, og der er udfoldet et betydeligt Arbejde ved dette Spørgsmaals Behandling. Jeg kan ikke undlade at udtale min største Anerkendelse særlig af det Arbejde, som Flertallets ærede Ordfører her har gjort. Det er et Arbejde, der vel i Øjeblikket ikke vil afføde umiddelbart praktiske Resultater, men som vil sætte sin Frugt, saa snart vor Sukkerlovgivning kommer frem til Revision, og som i mange Henseender vil være et betydningsfuldt Rustkammer for den, som beskæftiger sig med det store Sukker-spørgsmaal. Jeg kan ganske slutte mig til Udvalgets Flertals Forslag om Overgang til Dagsordenen, baade for saa vidt den udtaler, at man ikke paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger finder Anledning til at virke for Indførelsen af Statsdrift paa Sukkerproduktionens Omraade, og for saa vidt den indeholder en Opfordring til Finansministeren om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Toldbeskyttelsen paa Sukker og ved gunstig Lejlighed stille Forslag om yderligere Nedsættelse deraf. Jeg havde allerede, da Sagen sidste Gang var til Behandling her i Tinget, Lejlighed til at udtale, at ogsaa jeg finder, at Toldbeskyttelsen paa Sukker ved Toldloven og Sukkerloven af 1908 blev for høj. Den betød vel en Nedsættelse af den bestaaende Beskyttelse, men Beskyttelsen er selv i den Skikkelse, den da fik, efter min Opfattelse for høj, og jeg vil ved gunstig Lejlighed medvirke til at nedbringe den.

Ordføreren for Udvalget (N. P. Jensen): Der er ikke meget for mig at svare paa. Maa jeg begynde med at takke den højtærede Minister for, at han vil tage imod vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen og, saa snart gunstig Lejlighed er inde, foreslaa en Nedsættelse af Beskyttelsen paa Sukker. Dernæst vil jeg takke for hans Udtalelse om Betænkningen. Han sagde, at selv om den ikke havde stor Betydning i Øjeblikket, vil den kunne komme til at sætte Frugt, saa snart Sukkerlovgivningen kommer til Revision. Det